

om der ikke ved Landbohøjskolen var ansat en Docent i økonomisk Havebrug. Jeg skal dertil svare, at fra 1. September i Aar er Handelsgartner, cand. polit. Sørensen ansat som Lektor i økonomisk Havebrug ved Landbohøjskolen.

Det ærede Medlem spurgte, om der ikke var Grund til at gennemføre en Lov om Ekspropriation af Jord til Opførelse af Arbejderhuse. Jeg maa sige, at jeg ikke tror, en saadan Bestemmelse i Øjeblikket er nødvendig. Jeg tror ikke, det er der, den største Vanskelighed ved Opførelse af Arbejderhuse ligger, at der ikke skulde være Jord til Raadighed. Omkring de store Byer er Forholdet jo det, at Kommunerne ejer meget store Arealer, saaledes at det nærmere maatte blive en kommunal Opgave at tilvejebringe Jord, hvis det skulde vise sig, at der ikke ad den almindelige Vej var Jord til Raadighed for Køb til Oprettelse af saadanne Huse.

Det ærede Medlem ankede over, at den Afgift, som Staten oppebærer af Ferskvandsfiskeriet i de Søer, i hvilke den har Fiskeretten, var alt for ringe, og det ærede Medlem mente, at der kunde opnaas betydeligt mere i den Henseende. Jeg er i og for sig ikke helt uenig med det ærede Medlem i, at der vistnok kunde tages en større Indtægt ind af Ferskvandsfiskeriet i disse Søer, men jeg tilstaar, at vi fra Ministeriets Side ikke altid har haft for Øje netop at opnaa den største Indtægt i Statskassen ad denne Vej. Hvis vi vilde leje Fiskeretten ud til dem, der erhvervsmæssigt vilde bringe det mest mulige ud deraf, til Erhvervsfiskere, er der ikke Tvivl om, at de kunde betale os et større Beløb, men jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at saa vilde der i mange Tilfælde blive Tale om et Rovfiskeri, som man af Hensyn til Søernes Fiskebestand ikke vilde være tjent med. Dertil kommer, at mange af disse Søer er saaledes beliggende, at den Befolkning, der bor omkring dem, har et naturligt Krav paa, at de Herligheder, der knytter sig til Egnen, og dertil hører ogsaa Ferskvandsfiskeriet i Statens Søer, bliver bevaret, og at Befolkningen selv gennem sine Fiskeriforeninger og Lystfiskeriforeninger faar Adgang til disse Søer. Adskillige Steder omfattes disse Søer og Fiskeriet i dem med stor Interesse af Befolkningen. Derfor har vi ikke altid stillet os som første Opgave at pine det størst mulige Udbytte ud af dette Fiskeri. Nu ved jeg meget vel, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen interesserer sig for Ferskvandsfiskeriets Opkomst, ogsaa i økonomisk Henseende, og det kan være meget

muligt, at det er en Sag, der fortjener al Opmærksomhed. Jeg vil dog sige, at foreløbig har vi her i Landet nok at gøre med at finde Afsætning i Indland og Udland for den Fisk, vi tager ude i Havet, og jeg tror ikke, vi behøver at anstrenge os for ogsaa at gennemtrawle alle vore Aaer og Søer for at tage de Ferskvandsfisk, der gaar der. Men jeg vil haabe, at Fiskeriets Afsætningsforhold vil kunne udvikles i en saadan Retning, at de bliver økonomisk forsvarlige, og saa vil det ærede Medlem altid finde mig ved Siden af sig i Bestræbelserne for at udvikle ogsaa et økonomisk Ferskvandsfiskeri her i Landet.

Jeg har her forsøgt at besvare de forskellige Henvendelser, der er rettet til mig, men inden jeg slutter, ønsker jeg endnu at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger vedrørende vort Lands Handelspolitik. Jeg skulde ikke ved denne Lejlighed have indlædt mig paa dette Emne, som flere ærede Medlemmer har gjort til Genstand for en udførlig Omtale, dersom ikke det ærede Medlem Hr. Drachmann, hvis Udtalelser jo fandt en ligefrem rørende Forstaaelse og Tilslutning hos det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Rode, havde formet sine handelspolitiske Betragtninger som en direkte Henvendelse, et direkte Raad til Landbruget. Det ærede Medlem Hr. Drachmann raadede Landbruget til for dets egen Skyld at gaa over til noget, som det ærede Medlem kaldte den aktive, den positive Handelspolitik, og at forlade den Frihandelspolitik, som han betegnede som en negativ Selvpogivelsespolitik. Dette er tilsyneladende en ganske ny Tale fra det ærede Medlems Side. Tidligere har vi hørt den protektionistiske Fløj, som det ærede Medlem tilhører, kræve øget Toldbeskyttelse for Industriens Skyld; senere har vi hørt samme Fløj sammen med Socialdemokraterne og de Radikale stille Krav om Valutaregulering gennem Importforbud; men nu gaar Kravet ud paa, at vi skal ind paa noget, som de Herrer anser for en særlig positiv, en særlig aktiv Handelspolitik. Jeg tror nu, man kan give Beskyttelsespolitikken, hvilket Navn man vil, dens Indhold og dens Resultater vil altid blive de samme.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann tog sig paa at belyse det danske Landbrugs Eksportmuligheder. Han kom til det Resultat, at de var rent ud elendige, og han opkastede det Spørgsmaal: Hvad har dansk Landbrug faaet ud af sin stædige Fastholden ved Frihandelssystemet? Jeg skal prøve paa at besvare dette Spørgsmaal.

Først skal jeg da tillade mig at er-